

Anmeldelse

Ret så folkeligt

Per Warming: *Folkelig sang der swinger*. Edition Egtved, 1988, 190 sider. Kr. 179,50.

Forfatteren til denne bog, der swinger fra Grundtvig til Kim Larsen, var folkeskolelærer 1966-73, højskolelærer 1973-79 og højskoleforstander 1979-85. Da han i 1985 sagde op, opdagede han, at de mange års omgang med Højskolesangbogen havde været vanedannende. Men han havde også set omridset af en ny sangkultur: rock- og folkesangene, båret af de elektroniske medier og sunget som fællessang – folkelig sang der swinger.

I årene 1986-87 forsøgte Per Warming at finde ud af, hvad det var, der var på færde. Et forskningsprojekt, kalder han det – og et fint sådant: Ved på samme tid at optræde som sanger og foredragsholder og være sin egen og situationernes kritiske og kærlige iagttager og registrator er det lykkedes ham at få sagt en masse gode og vigtige ting om SANGEN. Det er en spændende bog, tankevækkende, rørende og opmuntrende. Men også en problematisk bog, hvilket ikke betyder, at man skal holde sig fra at læse den. Nej, tværtimod: Se at få den læst!

Per Warming havde nok aftjent sin »karrierepligt« i 1985, men han sagde ikke rigtig op. Til marven er han højskolemand, og det er just problemet. For højskolefolk har altid ret – eller sagt på en anden måde: Jeg kender ingen andre, der kan have så meget ret som højskolefolk. Og jeg kender det fra

mig selv, når jeg har været på bare én uges kursus på en højskole: Jeg er helt kulret over, så rigtigt det hele er.

Over mere end de 100 af bogens 190 sider (mange billeder og 25 sange med tekst ej medregnet) siger Per Warming så mange rigtige ting, at man bliver helt svedt. Hele verden, hele musikhistorien, hele Danmarkshistorien, hele sanghistorien, ja hele LIVET rummer bogen i en medrivende strøm af tilsyneladende vandfast argumentation og farveægte metaforik.

Men så er der heldigvis 37 blå sider. Og her er manden, her er bogen, her er sangen: Dagbogsnotaterne, refleksionerne og referaterne fra de mange sang- og foredragsaftener, hvor der var levende mennesker tilstede, som gav Warming med- og modspil. Kød og blod – og nul bragesnak. Beretningen om sangeren og foredragsholderen, som har ret, og som ryger i totterne på folk fra sit gamle højskolemiljø (rigtigt: de har også ret!), er en perle i sin ærlige fremlæggelse af, hvordan den ene part taber. Og helt generøst slutter bogen med beretningen om en situation, hvor det var meningsløst at synge.

For disse beretninger, trykt på lys, blå baggrund, tilgiver man Per Warming alt det, han kan på de andre (hvide) sider, ja, lader sig sågar inspirere af den lyst til at få det hele til at passe, som har fået bogen ud. Tak for sangen, Per!

Ole Straarup

Forfattere i dette nr.

Jens Brincker: Lektor ved Musikvidenskabeligt Institut, Kbh.

Sibba Einarsdottir: Etnografi-studerende ved Århus Universitet.

Torben Ejersbo: Musiker, harmonika-stemmer.

Anca Giurcsesco: Danseforsker.

Hanne Tofte Jespersen: Cand.phil. i musik, gymnasielærer, skribent.

Torben Jørgensen: Cand.phil. i musik, lærer på Krogerup Højskole.

Marianne Kibenich: Musiker, socialrådgiver.

Arne Kjær: Cand.phil., musiklærer ved Langkær Gymnasium.

Peter Kjærulff: Forfatter.

Jens Henrik Koudal: Arkivar, cand.mag. i musik/historie.

Hans Peter Larsen: Programmedarbejder ved DR, mag.art.

Simon Leunbach: Cand.mag. i etnografi og russisk.

Ole Straarup: Adjunkt ved Langkær Gymnasium.